

Oponentní posudek na diplomovou práci

Název práce: Svědomí z hlediska teologie a psychologie

Jméno autora: Ingeborg Vokálková

Oponent: prof. Dr. Josef Dolista, Th.D., Ph.D.

Termín: 7.9.2007

Hlavní kritéria hodnocení

Metodologické zpracování

V úvodu práce na s. 8. není uvedeno, jaká metoda práce bude v práci použita, jakých argumentačních dovedností autorka práce použije a jaký je cíl práce a její výsledky.

V úvodu není stanoven výběr literatury, její omezení a dostupnost.

Teoretické zpracování daného tématu

Autorka má nepochybně dobrý úmysl poukázat na problematiku svědomí z hlediska teologie a psychologie, ale místy se odvolává na všeobecné formulace, že „Všichni víme, že svědomí existuje“ (s. 11). Problematika je mnohem složitější a je nutno podrobnější popis tohoto sdělení. Odvolávání se na autory (výběr je vhodný, standardní) se děje popisným způsobem, aniž by byli autoři mezi sebou konfrontováni a jejich dílo hlouběji analyzováno ze strany autorky. Pokud autorka poukazuje např. na pojem svědomí v dějinách filosofie u jednotlivých autorů, neodvolává se na primární prameny, ale na sekundární literaturu. To se však děje i v jiných kapitolách. Autorka nevyšla z původních prací vybraných filosofů, jedná se o převyprávění jednoduchých textů, primárně informativních a sekundárních, do svého textu.

Analytičnost a původnost prací

Analýzu textů nepovažuje oponent za dostačující a rušivě působí v textu odkazy na sekundární prameny autorů, kteří měli být citováni z pramenů.

Celková struktura práce

Struktura práce je vhodná, druhý nadpis diplomové práce „Důsledky pro mravní výchovu dětí a mládeže“, tj. šestá kapitola, je doplňující, důsledná práce v pojednání o svědomí z hlediska teologie a psychologie by se obešla i bez tohoto přídavku. Je škoda,

že autorka se nepokusila o důsledné srovnání pojetí svědomí z hlediska teologie a psychologie, kde se např. toto pojetí jednoznačně liší či podmiňuje.

Zacházení s literaturou

Zacházení s literaturou je přiměřené, místy chybování. Kritika: časté používání sekundární literatury, nesprávný název pramene, např. srov. pozn. 54, autorka píše cuestionones, má být questionones. Těchto omylů je ve více případech. V pozn. 55 by měl být citován Tomáš Akvinský, je citován Anzenbacher. Odvolávání se na Luthera nenabízí žádný pramen. Chybí odkaz na Newmana. Odkazy na dokumenty II. vatikánského koncilu nejsou dostatečné, citace nejsou převzaty z primárních pramenů, ale sekundární literatury, např. pozn. 68 (Šrajer, měla by být konstituce Gaudium et spes). Odkaz na encykliku Jana Pavla II. na s. 39 chybí, není uvedeno ani její jméno, nejmenuje se O základech morálního učení církve. Pojetí svědomí u S. Freuda a C., G. Junga je popisné a velmi stručné, jen informativní, podobně pak u V. Frankla a G. Condrauna.

Jazyková a formální stránka práce

Obsah práce hned na začátku nesplňuje standardní kritéria, uvedené stránky se píšou jinak a lze najít formální chybování v odsazení písmen a čísel. Autorka se dopouští místy gramatických chyb, chybování je také v interpunkcích. V odborné diplomové práci nemůže být požitá věta: „Svědomí bychom si mohli vlastně představit jako jakéhosi mužička, který bydlí v našem, srdci“ (s. 10). Takové výroky patří do jiného druhu literatury než magisterské práce. Autorka píše text místy jako formu referátu, tento způsob psaní textu neodpovídá stylu odbornému textu.

V práci nalezneme velké množství základních formálních chyb, kterých je mnoho, proto oponent neuvádí konkrétní místa. V odborném textu působí rušivě styl používání „já“, např. „Z mého pohledu však musím říci...“ (s.26).

Závěr

Diplomová práce není kvalitně zpracována a předkládá množství formálních i obsahových pochybení.

Práci hodnotím známkou nejnižší, tj. „dobře“.

2
J. Dvořák